

उत्थिता प्रविशेद्वा तु पुनस्तं वाञ्छतो नयेत् ॥”

इति निम्बादि ॥ २८२ ॥

“पटोलकुण्डलीसुखतृष्णधन्यवासकैः ।

भूनिम्बनिम्बकटुकापटेषु श्रुतं जलम् ॥

मसुरीं शमयेदामी पक्वाश्चैव विशेषयेत् ।

नातः परतरं किञ्चिद्विस्फोटज्वरशान्तये ॥”

इति पटोलादि ॥ २८३ ॥

“पटोलमूलारुणतण्डुलीयकं

पिबेद्दुरिद्रामलककलसंयुतम् ।

मसुरिविस्फोटविदाहशान्तये

तदेव पित्तास्रवमिज्वरापहम् ॥”

इति पटोलादि ॥ २८४ ॥

“पटोलमूलारुणतण्डुलीयकं

तथैव धात्रीखदिरं संयुतम् ।

पिबेज्जलं सुकथितं सुश्रुतं

मसुरिकारोगविनाशनं परम् ॥”

इति पटोलमूलादि ॥ २८५ ॥

“खदिरनिफलारिष्टपटोलाहृतवासकैः ।

काथोऽष्टकाङ्गो जयति रोमान्तीश्च मसुरिकाम् ॥

वीसर्पकुष्ठविस्फोटकण्डादौनपि पानतः ॥”

इति खदिराष्टकम् ॥ २८६ ॥

“अमृतादिकषायस्तु जयेत् पित्तकफात्मिकाः ॥”

इति अमृतादि ॥ २८७ ॥

“जातीपत्रं समञ्जितं दार्वीं पूगफलं शमीम् ।

धात्रीफलं समधुकं कथितं मधुसंयुतम् ॥

मुखरोगे कण्ठरोगे गण्डवार्धं प्रशस्यते ॥”

इति जातीपत्रादि ॥ २८८ ॥

“अज्योः सैकं प्रशंसन्ति गवैधुमधुकाम्बुना ॥”

इति गवैधुमधुकषायः ॥ २८९ ॥

“वेदनादाहशान्तये खराग्राश्च विशुद्धये ।

सगुग्गुलं वराकायं युञ्ज्याद्वा खदिराष्टकम् ॥”

इति वराकायखदिराष्टकौ ॥ २९० ॥

“निम्बातिसुक्तकाशोक्तचवेतसपल्लवैः ।

निशपर्युषितः काथो मसुरीभयनाशनः ॥”

इति निम्बादि ॥ २९१ ॥ इति मसुर्यधिकारः ॥ २९१ ॥

अथ मुखरोगे ।

“दृष्टीभूमिकदम्बकण्टकायाः काथः ।

गण्डवर्तनयुक्तः क्रिमिदस्तस्य वेदनाशनः ॥”

इति दृष्ट्यादि ॥ २९२ ॥

“काथपानम् दार्वींलङ्घितार्थकलिङ्गजम् ।

हरीतकीकषायो वा पेयो मान्त्रिकसंयुतः ॥”

इति दार्व्यादिहरीतकीकषायौ ॥ २९३ ॥

“कटुकातिविषादाखपाठामुक्तकलिङ्गकाः ।

गोमूत्रकथिताः पेयाः कण्ठरोगविनाशनाः ॥”

इति कटुकादि ॥ २९४ ॥ ॥ ॥

मुखपाके ।

“जातोपत्राहृतद्राक्षायासदार्वीफलत्रिकैः ।

काथः चौद्रयुतः शीतो गण्डघो मुखपाकयुत् ॥”

इति जातीपत्रादि ॥ २९५ ॥

“पटोलनिम्बजम्बामालतीनवपल्लवाः ।

पञ्चपल्लवकाः श्रेष्ठः कषायो मुखधावने ॥”

इति पटोलादि ॥ २९६ ॥

“पञ्चवल्ककषायो वा त्रिफलाकाथ एव वा ।

मुखपाकेषु सचौद्रः प्रयोज्यो मुखधावने ॥”

इति पञ्चवल्कत्रिफलाकषायौ ॥ २९७ ॥

“खरसः कथितो दार्व्या वनीभूतो रसक्रिया ।

सचौद्रा मुखरोगाहृद्गोषनाडीग्रणापहा ॥”

इति दार्वीकाथः ॥ २९८ ॥

“सप्तच्छदोशीरपटोलसुख-

हरीतकीतिक्तकरोहिणीभिः ।

यष्टाङ्गराजदुमचन्दनैश्च

काथं पिबेत् पाकहरं मुखस्य ॥”

इति सप्तच्छदयष्टाङ्गादिकषायौ ॥ २९९ ॥

“पटोलशुष्कीत्रिफलाविशाला-

त्रायन्ति तिक्तात्रितान्दतानाम् ।

पीतः कषायो मधुना निहन्ति

मुखे स्थितस्तस्य गदानपेयान् ॥”

इति पटोलादि ॥ ३०० ॥

“कथितास्त्रिफलापाठाहृद्वीकाजातिपल्लवाः ।

निषेया भक्षणीया वा त्रिफला मुखपाकहा ॥”

इति त्रिफलादि ॥ ३०१ ॥

इति मुखरोगाधिकारः ॥ ३०१ ॥

अथ प्रदरे ।

“दार्वीरसाञ्जनवृषाहृद्वीकाशरान्वितम् ।

भक्षातकैरवक्रतो मधुना कषायः ।

पीतो जयत्यतिबलं प्रदरं समूलं

पीतासितारुणविलोहितनीलकण्ठम् ॥”

इति दार्व्यादि ॥ ३०२ ॥ ॥ ॥

अथ योनिषादि ।

“गुडूचीत्रिफलादन्तीकाथैश्च परिवेचनम् ॥”

इति गुडूचीत्रिफलादन्तीकाथाः ॥ ३०३ ॥

अथ गर्भियणम् ।

“चन्दनं शारिवालोधन्द्वीकाशर्करान्वितम् ।

एष काथः प्रदातव्यो गर्भिण्या ज्वरशान्तये ॥”

इति चन्दनादि ॥ ३०४ ॥

“हीवेरारजुरक्तचन्दनवलाधन्याकवत्सादनी-

सुतोशीरयवासपटपटविषाकाथं पिबेद्गर्भिणी ।

नानावर्णरजातिसारकगदे गर्भाश्रिते वा ज्वरे

योगोऽयं सुनिभिः पुरा निगदितः स्वत्वाभये-

भूतमः ॥”

इति दृष्टवृद्धीवेरादि ॥ ३०५ ॥ ॥ ॥

अथ स्तनरोगे ।

“हरिद्रादिं वचादिं वा प्रपिबेत् स्तनदृढये ॥”

इति हरिद्रादिवचादिकाथौ ॥ ३०६ ॥

“तत्र वातात्मके स्तन्ये दशमूलोजलं पिबेत् ॥”

इति दशमूलकाथः ॥ ३०७ ॥

“पित्तदुष्टेऽमृताभीरुपटोलं निम्बचन्दनम् ।

धात्री कुमारश्च पिबेत् काथयित्वा सशारिवम् ॥”

इति अमृतादि ॥ ३०८ ॥

“कफे वा त्रिफलाचयभूनिम्बकटरोहिणी ॥”

इति त्रिफलादि ॥ ३०९ ॥

“धात्री स्तन्यविशुद्धये सृज्जकरसाशना ।

भार्गोदाखचापाठाः पिबेत् सातिविषाः श्रुताः ॥”

इति भार्यादि ॥ ३१० ॥

“सद्यतं त्रिफलाकाथं स्तनरोगहरं पिबेत् ॥”

इति सद्यतत्रिफलाकाथः ॥ ३११ ॥ ॥ ॥

अथ स्तिकारोगे ।

“अमृतानागरसहचरभद्रोत्कटपञ्च-मूलजल-

जलम् ॥

श्रुतश्रीतं मधुयुतं निवारयति स्तिकातङ्गम् ॥”

इति स्तिकादशमूलम् ॥ ३१२ ॥

“सहचरपुष्करवेतसमूलं वैकृतदारुजल-

समम् ।

जलमत्र ससैन्धवहिङ्गयुतं सद्यो ज्वरस्तिक-

मूलहरम् ॥”

इति सहचरादि ॥ ३१३ ॥

“दशमूलोजतः काथः सद्यः स्तोरुजापहः ॥”

इति दशमूलौ ॥ ३१४ ॥ ॥ ॥

अथ मक्काशूले ।

“स्तथाया हृच्छिरोवस्तिशूलं मक्काशूलं चितम् ।

यवचारं पिबेत्तत्र मस्तुनोष्णोदकेन वा ॥

पिप्यादिगणकाथं पिबेद्वा लवणान्वितम् ॥”

इति पिप्यादिगणकाथः ॥ ३१५ ॥

इति स्त्रीरोगाधिकारः ॥ ३१५ ॥

अथ बालरोगे ।

“भैषज्यं पूर्वमुद्दिष्टं नराणां यज्ज्वरादिषु ।

कार्यन्तदेव बालानां मान्ना त्वस्य कनोयसी ॥

हरिद्रादयष्टाङ्गसिंहीशक्रयवैः क्षतः ।

शिशोर्ज्वरातिसारत्रः कषायः स्तन्यदोषजित् ॥”

इति हरिद्रादि ॥ ३१६ ॥

“विष्वक् पुण्याणि च धातकीनां

जलं सलोभ्रं गजपिप्ली च ।

काथावलेह्यौ मधुना विमिश्रौ

बालेषु योष्यावतिसारितेषु ॥”

इति विष्वादिकाथः ॥ ३१७ ॥

“समङ्गाधातकीलोघशारिवाभिः श्रुतं जलम् ।

दुर्वारेऽपि शिशोर्द्वयमतीसारं समाचिकम् ॥”

इति समङ्गादि ॥ ३१८ ॥

“नागरातिविषासुस्तबालकेन्द्रयवैः श्रुतम् ।

कुमारं पाययेत् प्रातः सर्वातीसारनाशनम् ॥”

इति नागरादि ॥ ३१९ ॥

“विष्वक्मूलकषायेण लाजाश्चैव सशर्कराः ।

आलोच्य पाययेद्बालं कर्द्वीतीसारनाशिनीः ॥”

इति सशर्कराजयुक्तविष्वक्मूलकषायः ॥ ३२० ॥

“पटोलत्रिफलाखदिराष्टककथितं पिबेत्

क्षतविस्फोटवीसर्पज्वराणां शान्तये शिशुः ॥”

इति पटोलादि ॥ ३२१ ॥ ॥ ॥

अथ विषे ।

“कटभ्यर्जुनशीर्यश्लुचीरिहमल्लतः ।

कषायकल्कचूर्णाः स्युः कीटलूतायामपक्वाः ॥”

इति कटभ्यादि ॥ ३२२ ॥ इति चक्रपाण्डितः ॥

पाचनं, त्रि, पाचयिता । इति मेदिनी । ने, ६१ ।

अथ विशिष्टद्वयाजीर्णे निशिष्टं पाचनमयमाह ।

“अलं पनसपाकाय फलं कदलसम्भवम् ।

कदलस्य तु पाकाय बुधैरभिहितं जतम् ॥

इतस्य परिपाकाय जम्बीरस्य रसो क्षितः ॥